

**RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH**

KOMUNIKAT

**Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych
w sprawie prowadzenia postępowań dyscyplinarnych przeciwko sędziom, orzekającym
w stanie wojennym**

Informuję, że w oparciu o materiał źródłowy uzyskany w toku śledztw Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych prowadzą postępowania dyscyplinarne przeciwko sędziom sądów powszechnych, orzekającym w stanie wojennym.

I tak: Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędzia Michał Lasota prowadzi postępowanie dyscyplinarne przeciwko Andrzejowi W., sędziemu Sądu Rejonowego w Wejherowie, któremu przedstawiono zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U z 2019 r , poz. 52) realizującego jednocześnie znamiona zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości polegającego na tym, że w okresie od 24 marca 1982 r. do 28 maja 1982 r. , jako funkcjonariusz państwa komunistycznego, sędzia Sądu Rejonowego w Gdyni delegowany do Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku wziął udział w poważnych prześladowaniach i represjach, wiążących się z pozbawieniem wolności na okresy przekraczające 7 dni wobec osób uczestniczących w działalności związkowej NSZZ "Solidarność" z powodu prezentowanych przez nich poglądów politycznych oraz wykonywanej legalnej działalności związkowej w ten sposób, że uczestniczył w rozpoznawaniu, prowadzonej w trybie doraźnym sprawy sygn. akt III K 18/82 Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, zakończonej wyrokiem z 28 maja 1982 r., dotyczącej odpowiedzialności karnej ówczesnie oskarżonych:

- Jana W., względem którego od 16 grudnia 1981 r. stosowano tymczasowe aresztowanie,

- Krzysztofa D., względem którego od 16 grudnia 1981 r. stosowano tymczasowe aresztowanie, skazanego na karę 4 lat pozbawienia wolności,
  - Reginy J., względem której od 15 grudnia 1981 r. stosowano tymczasowe aresztowanie, skazanej na karę 3 lat pozbawienia wolności,
  - Alojzego S., względem którego od 15 września 1981 r. do 28 maja 1982 r. stosowano tymczasowe aresztowanie, skazanego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,
  - Tomasza M., względem którego od 12 stycznia 1982 r. stosowano tymczasowe aresztowanie, skazanego na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- jako osób które nie odstąpiły od działalności związkowej oraz organizatorów i osób kierujących strajkiem w Stoczni Gdańskiej oraz innych zakładów rejonu gdańskiego i innych województw w dniach od 13 do 16 grudnia 1981 r., co nie stanowiło w tym okresie czynu zabronionego pod groźbą kary, o czym wiedział w związku z jednoczesnym sprawowaniem funkcji politycznych członka egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Gdańsku oraz przewodniczącego Komisji Bezpieczeństwa Publicznego i Porządku Publicznego w tym Komitecie.

Z kolei, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędzia Przemysław W. Radzik, postanowieniem z 22 lipca 2019 r. wszczął postępowanie dyscyplinarne przeciwko Remigiuszowi C., sędziemu Sądu Okręgowego w Olsztynie, zarzucając mu popełnienie 3 przewinień dyscyplinarnych z art. z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, realizujących jednocześnie znamiona zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości z art. 189 § 2 kk w zw. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U.2018.2032), polegających na tym, że:

- w dniu 4 marca 1982 r. w Koszalinie, jako sędzia Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi sędziami tego Sądu, rozpoznając na rozprawie sprawę oskarżonego Bolesława J., sygn. So. W 92/82, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wydał wyrok skazujący oskarżonego za czyn penalizowany w art. 270 § 1 kk oraz art. 48 ust 2 dekretu z 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz.U. 1981.29.154), na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat pozbawienia praw publicznych, którą skazany odbywał w okresie 24 grudnia 1981 r. do 8

kwietnia 1982 r. w sytuacji, gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dawał podstaw do przyjęcia, aby oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przypisanego mu czynu, a orzekając w sposób dowolny, sprzeczny z dowodami zgromadzonymi w toku postępowania, w sposób dla oskarżonego niekorzystny, stosując przy tym wykładnię rozszerzającą zakres penalizowanych zachowań przyjął, że Bolesław J., publicznie lżył i wyszydzał ustrój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i jej naczelne organy, a nadto rozpowszechniał fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny, podczas gdy głoszone przez pokrzywdzonego w czasie mszy świętej kazanie w sposób oczywisty nie wypełniało znamion przypisanych mu czynów i stanowiło wyraz przekonań społecznych i religijnych, którym to działaniem, w okresie obowiązywania rygorów stanu wojennego, utożsamiając się z istniejącym wówczas ustrojem politycznym, stosował wobec pokrzywdzonego represje z powodu prezentowanych i wyrażanych przekonań i poglądów społeczno - religijnych, a tym samym naruszył jego prawa do wyrażania takich przekonań i opinii, które to represje stanowiły poważne prześladowania z przyczyn politycznych,

- w dniu 16 września 1982 r. w Koszalinie, jako sędzia Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi sędziami tego Sądu, rozpoznając na rozprawie sprawę oskarżonego Piotra P., sygn. So. W 359/82, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wydał wyrok skazujący oskarżonego za czyn penalizowany w art. 273 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk oraz art. 46 ust. 1 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat pozbawienia praw publicznych, którą skazany odbywał w okresie od 19 sierpnia 1982 r. do 21 marca 1983 r. w sytuacji gdy materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, aby oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przypisanego mu czynu, a orzekając w sposób dowolny, sprzeczny z dowodami zgromadzonymi w toku postępowania, w sposób dla oskarżonego niekorzystny oraz stosując wykładnię rozszerzającą zakres penalizowanych zachowań przyjął, iż Piotr P. przewoził w celu rozpowszechniania pisma które miały lżyć, wyszydzać i poniżyć ustrój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz jej naczelne organy w postaci Sejmu, Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego i Prezesa Rady Ministrów, podczas gdy pisma te, w sposób oczywisty, nie zawierały takich treści, a w przypadku Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, nie dotyczyły jakiegokolwiek podmiotu wskazanego w przepisach prawa karnego, którym to działaniem, w okresie obowiązywania rygorów stanu wojennego, utożsamiając się z istniejącym wówczas ustrojem politycznym, stosował wobec pokrzywdzonego represje z powodu prezentowanych i wyrażanych przekonań i poglądów

społeczno - politycznych, a tym samym naruszył jego prawa do wyrażania takich przekonań i opinii, które to represje stanowiły poważne prześladowania z przyczyn politycznych,

- w dniu 20 lipca 1982 r. w Koszalinie, jako sędzia Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi sędziami tego Sądu, rozpoznając na rozprawie sprawę oskarżonego Janusza M., sygn. So. W. 277/82, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wydał wyrok skazujący oskarżonego za czyny penalizowane w art. 48 ust. 2 i art. 46 ust. 2 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dawał podstaw do przyjęcia, by oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przypisanych mu czynów, a orzekając, w sposób dowolny, sprzeczny z dowodami zgromadzonymi w toku postępowania, w sposób dla oskarżonego niekorzystny, przyjął, iż Janusz M. rozpowszechniał ulotki zawierające wiadomości fałszywe i mogące wywołać strajk, podczas gdy w stopniu oczywistym rozpowszechniane ulotki nie zawierały takich treści, stanowiły natomiast wyłącznie wyraz sprzeciwu wobec bezprawnie wprowadzonego stanu wojennego i pozbawienia społeczeństwa podstawowych praw i wolności obywatelskich, zagwarantowanych przez prawo międzynarodowe, którym to działaniem, w okresie obowiązywania rygorów stanu wojennego w Polsce, utożsamiając się z istniejącym wówczas ustrojem politycznym, stosował wobec pokrzywdzonego represje z powodu prezentowanych i wyrażanych przezeń przekonań i poglądów społeczno- politycznych, a tym samym naruszył jego prawa do wyrażania takich przekonań i opinii dotyczących życia społecznego, które to represje stanowiły poważne prześladowania z przyczyn politycznych.

Wskazując na powyższe informuję, że stosownie do treści art. 108 § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych ustalić oraz art. 128 tej ustawy w zw. z art.105 § 1 kk w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu zarzucone obwinionym przewinienia dyscyplinarne nie ulegają przedawnieniu, a właściwą do rozpoznania ich spraw w I instancji jest Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego.

(-) SSO Piotr Schab
RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH